

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Juan Carlos Castrejana López

Sagsøgt: Ayuntamiento de Vitoria

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det ved misbrug som følge af anvendelse af aftaler om tidsbegrænset ansættelse ikke generelt anerkendes, at midlertidigt ansatte tjenestemænd i modsætning til offentligt ansatte i en identisk situation har ret til at fortsætte som arbejdstagere, der er ansat på ubegrænset tid, men som ikke er fastansatte, dvs. at de har ret til at beklæde en midlertidig stilling, indtil denne besættes eller nedlægges i overensstemmelse med de relevante lovbestemte procedurer?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om ækvivalensprincippet skal fortolkes således, at den nationale ret kan sidestille begge situationer, dvs. situationen for offentligt ansatte med tidsbegrænset ansættelse og situationen for midlertidigt ansatte tjenestemænd, i tilfælde af misbrug i form af anvendelse af aftaler om tidsbegrænset ansættelse, eller om retten skal tage andre elementer end arbejdsgiverens identitet, hvorvidt de leverede tjenesteydelser er ens, eller om der er lighed mellem disse, samt ansættelseskontraktens tidsbegrænsning, i betragtning som led i sin bedømmelse af ligheden mellem de to situationer, som f.eks. de specifikke forhold, der kendetegner den pågældende ansattes ansættelsesforhold eller tjenestemandsmæssige forhold eller myndighedernes beføjelse til selv at organisere sig, som begrundet forskelsbehandlingen i begge situationer?
- 3) Såfremt de ovenstående spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at det i forbindelse med den sag, hvor der konstateres misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ligeledes som et bispørgsmål til særskilt afgørelse kan drøftes og fastslås, hvilken sanktion der er passende, hvorved parterne kan nedlægge påstande, fremsætte anbringender og fremføre beviser, i det omfang de finder det passende, eller om effektivitetsprincippet tværtimod er foreneligt med en situation, hvor den berørte med henblik herpå henvises til en ny administrativ procedure og i givet fald et søgsmål?

⁽¹⁾ Bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 (EFT L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 5. maj 2015 — Stock '94
Szolgáltató Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága
(NAV)**

(Sag C-208/15)

(2015/C 236/37)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stock '94 Szolgáltató Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, artikel 2, stk. 1, litra a) og c), artikel 14, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 73, artikel 78, litra b), og artikel 135, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 (herefter »momsdirektivet«) fortolkes således, at levering af varer og ydelse af et lån, der er foretaget i henhold til en aftale mellem integratoren og den integrerede producent, udgør selvstændige (distinct and independent) transaktioner med hensyn til moms eller en enkelt (single) transaktion, hvis afgiftsgrundlag ud over en modydelse for de leverede varer omfatter renter af lånet?
- 2) Såfremt den sidstnævnte fortolkning er i overensstemmelse med momsdirektivet, kan momsdirektivet da hvad angår en enkelt (single) transaktion, der omfatter levering af varer, der er momspligtige, og levering af ydelser, der er fritaget fra moms, fortolkes således, at transaktionen udgør en undtagelse til princippet om, at moms generelt skal pålægges? Hvilke kriterier skal i bekræftende fald være opfyldt?
- 3) Har den omstændighed, at integratoren i henhold til aftalen kan levere nye ydelser til den integrerede producent efter dennes anmodning, eller købe de landbrugsvarer, der er produceret af den integrerede producent, betydning for besvarelsen af de førnævnte spørgsmål og, i bekræftende fald, i hvilket omfang?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 6. maj 2015 af Republikken Polen til prøvelse af dom afsagt af Retten den 25. februar 2015 i sag T-257/13, Republikken Polen mod Europa-Kommissionen

(Sag C-210/15 P)

(2015/C 236/38)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Republikken Polen (ved B. Majczyna)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 25. februar 2015 i sag T-257/13, Republikken Polen mod Kommissionen, ophæves i det hele.
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013 (meddelt under nummer C(2013) 981) om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾ erklæres ugyldig, for så vidt som der i denne afgørelse udelukkes udgifter på 28 763 238,60 EUR og 5 688 440,96 EUR, som Republikken Polens godkendte betalingsorgan har afholdt, fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne ved begge instanser.